

ת"פ 26380/05/15 - מדינת ישראל נגד אחמד בן אברהם וני, מוחמד בן עבד תפאל

בית המשפט המחוזי בחיפה

19.4.2016

ת"פ 26380-05-15 מדינת ישראל נ' אחמד וני ומוחמד תפאל

בפני השופט יצחק כהן, סגן נשיא

מדינת ישראל

המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד אדם סרי [פמח"פ]

נגד

1. אחמד בן אברהם וני
ע"י ב"כ עו"ד זאיד כנען
2. מוחמד בן עבד תפאל
ע"י ב"כ עו"ד כמיל עודה

הנאשמים

גזר דין

1. בהכרעת דין, שניתנה בתאריך 29.3.2016, לאחר שמיעת ראיות, הורשעו הנאשמים בביצוע העבירות הבאות:

- (א) קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977;
- (ב) שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין;
- (ג) הונאה בכרטיס אשראי, עבירה לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986. אציין, כי בטעות נרשם בהכרעת הדין "סעיף 12 לחוק חיוב בכרטיסי אשראי, תשמ"ו - 1986", והנני מתקן בזה טעות זאת.

אציין, כי לאחר סיום שמית הראיות מטעם המאשימה, הודה הנאשם מס' 2 בביצוע העבירות המיוחסות לו. ואולם, כפי שהובהר בהכרעת הדין, בפרק "התהפוכות במשפט", לא קיבלתי את הודאתו משום שחששתי שהיא פרי "הסדר טיעון" שנעשה בין הנאשמים, לפיו קיבל הנאשם מס' 2 על עצמו להודות בעבירות, כדי לחלץ את הנאשם מס' 1. בסופו של דבר, וכפי שהובהר בהכרעת הדין, שוכנעתי, כי הראיות שהונחו לפני, אכן מצביעות על אשמתם של שני הנאשמים, כמבצעי העבירות "בצוותא חדא".

2. העבירות הנ"ל נעברו על ידי הנאשמים, בתאריך 10.4.2015. בערב אותו יום, בשעה 21:15 או בסמוך לה, הנאשמים נסעו במכונית בשכונת "אל-כערק" בשפרעם, כשאחד מהם נוהג במכונית והשני יושב לצדו. במהלך הנסיעה הבחינו הנאשמים במתלוננת, כשלצדה שני קטינים. אחד הקטינים הוא בנה של המתלוננת, אשר בזמן האירוע היה כבן 6 שנים. הקטין השני הוא אחיינה של המתלוננת, ובזמן האירוע היה כבן 11 שנים.

המתלוננת אחזה במכשיר טלפון נייד ובארנק. בארנקה של המתלוננת היו, בין היתר, כרטיס אשראי שמספרו 5953 ופתק עליו היה רשום המספר הסודי של הכרטיס. בראותם את המתלוננת, החליטו הנאשמים לשדוד את מכשיר הטלפון של המתלוננת ואת ארנקה. על כן, הנאשמים עצרו את המכונית בסמוך למתלוננת, ואחד מהם יצא מהמכונית התנפל עליה מאחור, אחז בידה השמאלית ועיקם אותה, ונטל את ארנקה. התוקף אף ניסה להוציא מידה של המתלוננת את מכשיר הטלפון, אך הדבר לא עלה בידו. אחיינה של המתלוננת ניסה להוציא את הארנק מידו של התוקף, אולם התוקף הכה אותו בראשו והקטין נפל אל הקרקע. אף המתלוננת נבהלה ונפלה אל הקרקע, ונטען כי איבדה את הכרטה לזמן קצר.

לאחר דברים אלה, הנאשם שתקף את המתלוננת נכנס למכונית, ושני הנאשמים נסעו לקניון "הקריון" שבקריית ביאליק. בהגיעם ל"קריון", הנאשמים ניסו למשוך סכום כסף ממכשיר בנק אוטומטי, באמצעות כרטיס האשראי שנשדד מהמתלוננת. ניסיונם של הנאשמים למשוך כסף נעשה בשעה 21:49, כחצי שעה לאחר אירוע השוד, ואולם, באותה שעה חברת האשראי כבר הספיקה לחסום את השימוש בכרטיס, וזאת לאחר שקיבלה הודעה על כך שהכרטיס נשדד.

3. הנאשם מס' 1 נתון במעצר החל מתאריך 29.4.2015 ועד היום. הנאשם מס' 2 נעצר בתאריך 7.5.2015 והיה במעצר בתיק זה עד לתאריך 15.11.2015, שאז נדון לעונש מאסר בתיק אחר אותו הוא מרצה בשעה זו.

לשני הנאשמים עבר פלילי עשיר ומכביד, ועל כל אחד מהם תלוי ועומד מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים.

4. בא כוח המאשימה עמד על חומרת העבירות שבוצעו על ידי הנאשמים, ובמרכזן עבירת השוד שבוצעה בנסיבות מחמירות. לטענת בא כוח המאשימה, מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו על ידי הנאשמים הוא בין 3 שנים ועד 6 שנים, ולאור הנסיבות ועברם הפלילי של הנאשמים, יש להטיל עליהם מאסר קרוב לרף הגבוה של המתחם.

בא כוח המאשימה טען, כי בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להביא בחשבון את התכונן המוקדם וקשירת הקשר לבצע את השוד, השימוש בכלי רכב לצורך ביצוע העבירה, ביצוע העבירה כנגד קורבן חלש וחסר אפשרות להתגונן, הפעלת אלימות כלפי המתלוננת ואחינה הקטין, וכן ההשפעה הקשה של האירוע על המתלוננת, כפי שהדברים באו לידי ביטוי בעת שסירבה להיכנס לאולם המשפט להעיד, משום שחששה חשש רב מהנאשמים.

בא כוח המאשימה עתר לכך שהמאסרים המותנים יופעלו, והתקופה הנקובה בהם תצטבר לתקופת המאסר, שיש להטיל על הנאשמים בגין העבירות בהן הורשעו בתיק שלפני. עוד עתר בא כוח המאשימה להטיל על הנאשמים מאסר מותנה, בגין העבירות בהן הורשעו בתיק שלפני, ולחייבם לפצות את המתלוננת ואחינה הקטין.

5. בא כוח הנאשם מס' 1 טען, כי אין לקבל עמדת בא כוח המאשימה ביחס למתחם העונש ההולם. לדעת בא כוח הנאשם מס' 1, מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין נע בין 12 חודשי מאסר ועד 48 חודשי מאסר.

לתמיכת דעתו ביחס למתחם העונש ההולם, הניח בא כוח הנאשם מס' 1 על שולחני מספר פסקי דין, שניתנו בקשר לעבירות שוד שבוצעו. בא כוח הנאשם מס' 1 הוסיף, כי הנאשם מס' 1 מבקש להשתקם, ויש מקום להתחשב ברצונו זה, ולאפשר לו לחזור לדרך המלך.

6. בא כוח הנאשם מס' 2 סבור, כי את מתחם העונש ההולם יש לגזור מפסקי הדין שניתנו בעבירות של שוד מכשירי טלפון ניידים. לדעת בא כוח הנאשם מס' 2, הנסמכת על פסקי דין שהניח על שולחני, מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה נע בין 6 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר.

באשר להפעלת עונש המאסר המותנה, טען בא כוח הנאשם מס' 2, כי יש לבחון את הנושא בזהירות, שכן המאסר המותנה הוטל על כל עבירת רכוש מסוג פשע, והרי עבירת השוד אינה עבירת רכוש טהורה, שכן נלווה לה רכיב של אלימות, שאינו יכול להיחשב כעבירת רכוש.

7. הנאשם מס' 1 בדבריו, חזר על טענתו כי הוא "חף מפשע". לעומתו, הנאשם מס' 2 מסר, כי הוא מצטער על אשר עשה. מדברי הנאשם מס' 2 עלה, כי העבירות נעברו על ידי הנאשם מס' 2, כדי להשיג כסף

לצורך רכישת סמים מסוכנים.

8. ריבוי עבירות:

הנאשמים הורשעו בביצוע מספר עבירות. ואולם, כל העבירות שבוצעו על ידי הנאשמים, בוצעו על ידם במסגרת אותו אירוע עצמו.

על כן, הנני מקבל את עמדת בא כוח המאשימה, שאף באי כוח הנאשמים הצטרפו אליה, כי יש לקבוע מתחם עונש הולם כולל לכל העבירות שהנאשמים ביצעו במהלך אותו אירוע, וכן להטיל עליהם עונש אחד כולל בגין כל העבירות שבוצעו.

9. מתחם העונש ההולם:

(א) העיקרון המנחה בקביעת "מתחם העונש ההולם" הוא "עיקרון ההלימה". על פי עיקרון זה יש לקיים יחס הולם בין חומרת המעשה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, מחד גיסא, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, מאידך גיסא. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב במידת הפגיעה בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה, ובמידת הענישה הנהוגה בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה על ידי הנאשם. בשלב זה בית המשפט אינו מתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם. נסיבותיו האישיות של הנאשם, תובאנה בחשבון בשלב בו יבוא בית המשפט לקבוע את עונשו של הנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם.

(ב) בסעיף 40ט' לחוק העונשין, פורטו שיקולים שונים, שאינם מהווים רשימה סגורה, שעל בית המשפט להתחשב בהם, ככל שבית המשפט סבור שהם משפיעים על חומרת המעשה ועל אשמו של הנאשם. בהתייחס לעניין שלפני, יש להביא בחשבון, בין היתר, את התכנון שקדם לביצוע העבירה, חומרת העבירות, והנזק שנגרם או שעלול היה להיגרם. כמו כן, יש להביא בחשבון את העובדה, שהנאשמים בחרו בקורבן חלש וחסר יכולת להתגונן, והיא אישה, שהלכה לביתה בשעת ערב, כשלצדה שני ילדים קטנים.

(ג) בהתייחסו לערך החברתי המוגן, אשר נפגע מעבירת השוד, קבע בית המשפט העליון בע"פ 1127/13 גברזגני נ' מדינת ישראל (פורסם במאגר נבו - 15.1.2014):

"הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירת שוד הוא כבודם, חירותם ורכושם של המתלוננים - קורבנות העבירה וביטחונם של הציבור, יכולתו הממשית לחיות את חייו, ולהלך ברחובות ללא

חשש."

בפסק דין, אימץ בית המשפט העליון את מתחם הענישה שנקבע על ידי בית המשפט העליון בע"פ 5535/12 **כבארי נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגר נבו - 1.5.2013), שם נדון מקרה של שני אזרחים זרים, ששדדו הולכת רגל. באותו עניין קבע בית המשפט העליון:

"הרף העליון של מתחם הענישה הראוי בעבירות שבנדון ובנסיבות דומות נע בין 32-42 חודשי מאסר, זאת לאחר העלאת רף הענישה כתגובה עונשית להתגברות היקף עבירות השוד בנסיבות דומות."

(ד) בא כוח הנאשם מס' 2 טען, כי בפרשת כאברי, היה מדובר בשני שודדים שתקפו את הולכת הרגל (שהפגינה אומץ רב, חלצה נעליה והחלה לרדוף אחרי השודדים), ורמת האלימות הייתה גבוהה יותר. ואולם, במקרה שלפני קיימות נסיבות שלא היו בעניין כאברי, כגון, שהנאשמים ניסו לעשות שימוש בכרטיס החיוב שמצאו בתיקה של המתלוננת, ופעלו כדי למשוך באמצעותו כסף מזומן ממכשיר בנק אוטומטי.

(ה) על כן, לאחר ששקלתי טענות באי כוח הצדדים, הנני סבור, כי נכון יהיה לאמץ את מתחם הענישה שנקבע בפסק הדין בעניין כאברי. על כן, הנני קובע, כי מתחם העונש ההולם, לכל אחד מהנאשמים, נע בין 32 חודשי מאסר בפועל ועד 42 חודשי מאסר בפועל.

10. חריגה ממתחם העונש ההולם:

בית המשפט רשאי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם שנקבע, מקום בו קיים סיכוי לשיקומו של הנאשם. עם זאת, מקום בו מעשה העבירה ומידת אשמו של הנאשם הם בעלי חומרה יתרה, אין לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, אפילו השתקם הנאשם או שיש סיכוי של ממש שישתקם.

במקרה שלפני לא קיימים שיקולי שיקום, המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם. שני הנאשמים נושאים על גבם עבר פלילי עשיר ומכביד. זמן לא רב לפני ביצוע העבירות סיימו הנאשמים לרצות עונשי מאסר (הנאשם מס' 1 בתאריך 22.12.2014 והנאשם מס' בתאריך 13.3.2015). אף לא התרשמתי מרצינות טענת בא כוח הנאשם מס' 1, כי הנאשם מבקש להשתקם.

11. קביעת עונש המאסר לנאשם מס' 1:

עמוד 5

(א) הנאשם מס' 1 הוא בן 36 שנים, גרוש ללא ילדים. לחובת הנאשם מס' 1 עבר פלילי מכביד, הכולל עבירות רכוש רבות. על פי גיליון ההרשעות, הנאשם ריצה בעבר 4 תקופות מאסר בפועל (8 חודשים, 12 חודשים, 32 חודשים ו-18 חודשים). נאשם זה אינו לוקח אחריות על העבירות שביצע, והוא עדיין מחזיק בדעה שהוא חף מפשע.

(ב) הנאשם מס' 1, הטוען כי הוא "חף מפשע", צולם במצלמת האבטחה של מכשיר הבנק, כשהוא מנסה למשוך כסף באמצעות כרטיס החיוב שנשדד מהמתלוננת אך 30 דקות קודם לכן. נאשם זה ניסה לתאם גרסאות עם הנאשם מס' 2, ולשכנע אותו לקחת את התיק על עצמו, ושמר על זכות השתיקה במהלך חלק מחקירותיו במשטרה. התנהגות הנאשם מס' 1 מצביעה על כך, שאין בו חרטה או רצון לשנות את אורחותיו, ועוד מצביעה התנהגותו על המסוכנות הטמונה בו.

(ג) לאחר ששקלתי טענות באי כוח הצדדים בעניינו של הנאשם מס' 1, ושקלתי את כל הנסיבות הצריכות לעניין, הנני סבור, כי המאסר ההולם בנסיבות העניין, בגין העבירות מושא כתב האישום שלפני, הוא 40 (ארבעים) חודשי מאסר לריצוי בפועל, בנוסף לעונשים הנוספים שיפורטו בסיפא לגזר דין זה.

12. קביעת עונש המאסר לנאשם מס' 2:

(א) הנאשם מס' 2 הוא בן 25 שנים, והוא רווק. גם לחובת נאשם זה עבר פלילי מכביד, הכולל עבירות רכוש רבות. על פי גיליון ההרשעות הקודמות, הנאשם מס' 2 ריצה בעבר 5 תקופות מאסר בפועל (7 חודשים, 10 חודשים, 10 חודשים, 8 חודשים, ו-12 חודשים). את עונש המאסר האחרון סיים הנאשם מס' 2 לרצות בתאריך 23.3.2015, כשלושה שבועות בלבד לפני העבירות מושא כתב האישום שלפני. נראה הדבר, שעבירות הרכוש הרבות, שהנאשם הורשע בביצוען בעבר, נעברו על ידו על רקע התמכרותו לצריכת סמים מסוכנים, והצורך להשיג מימון לרכישתם.

(ב) עברו הפלילי של הנאשם מס' 2, וביצוע העבירות כאשר חרב המאסר המותנה תלויה ועומדת מעליו, מצביעות על המסוכנות הנשקפת ממנו, מסוכנות שאין אפשרות לאיין אותה אלא בהשתתפות מאסר ממושך על הנאשם.

(ג) לאחר ששקלתי טענות באי כוח הצדדים, ושקלתי את כל הנסיבות הצריכות לעניין, הנני סבור, כי גם ביחס לנאשם מס' 2 המאסר ההולם בגין העבירות מושא כתב האישום שלפני, הוא 40 חודשי מאסר לריצוי בפועל, וזאת בנוסף לעונשים שיפורטו בסיפא לגזר דין זה.

(ד) הנאשם מס' 2 מרצה בשעה זו עונש מאסר, שהוטל עליו בתאריך 15.11.2015 (בתיק פ' (עכו) 35629-03-14). לאור עברו הפלילי של הנאשם והמסוכנות הנשקפת ממנו, אין מקום להעניק לו הקלות כלשהן. לפיכך, הנני מורה, כי לעניין סעיף 45(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, כל העונש שיוטל על הנאשם בתיק שלפני ירוצה על ידי הנאשם באופן **מצטבר** לעונש המאסר שהוא מרצה ערב מתן גזר דין זה.

13. הפעלת המאסרים המותנים:

(א) על כל אחד מהנאשמים תלוי ועומד מאסר על תנאי, בר הפעלה, למשך 12 חודשים, כמפורט להלן:

(1) לגבי הנאשם מס' 1:

המאסר המותנה הושת על הנאשם מס' 1 בגזר דין שניתן בתיק פ' (עכו) 20748-01-13 בתאריך 1.5.2013. תקופת המאסר המותנה היא בת 12 חודשים, והתנאי הוא, שבמשך 3 שנים הנאשם "לא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע".

(2) לגבי הנאשם מס' 2:

המאסר המותנה הושת על הנאשם מס' 2 בגזר דין שניתן בתיק פ' (עכו) 1566-02-14 בתאריך 2.3.2014. תקופת המאסר המותנה היא בת 12 חודשים, והתנאי הוא, שבמשך 3 שנים הנאשם "לא יעבור עבירות של התפרצות לרכב או גניבה מתוך רכב או הפרת הוראה חוקית, או כל עבירת רכוש אחרת מסוג פשע".

14. בא כוח הנאשם מס' 2 טען, כי אין להפעיל את התנאי שנקבע, שכן בתנאי מתייחס לעבירת רכוש מסוג פשע, בה בשעה שהנאשם הורשע בעבירת שוד, הכוללת רכיב של שימוש באליומות, שאינו יכול להיחשב כעבירת רכוש.

עם כל הכבוד, אין אני מקבל טענה זו. כבר נפסק כי הפעלת מאסר על תנאי אינה עניין טכני, ויש לתת משקל לתכלית התנאי ולהרתעה שהוא נועד להשיג. עבירת השוד היא עבירת רכוש, הכרוכה בשימוש באליומות, ממש כשם שהיא עבירת אלימות הכרוכה בגניבת רכוש. תכלית המאסר על תנאי, שהוטל על הנאשם אם יבצע "עבירת רכוש", נועדה להרתיעו גם מלבצע עבירת שוד. משביצע הנאשם עבירת שוד, הכוללת רכיב מובהק של "עבירת רכוש" (גניבה), בשלו התנאים להפעלת המאסר על תנאי, ואין מקום או

צורך להמציא את כללי המשפט מחדש רק לצורך עניינו של הנאשם מס' 2.

15. המאסרים המותנים, התלויים על הנאשמים הם מאסרים בני הפעלה, ואין כל מקום להאריכם. על רקע עברם הפלילי המכביד של הנאשמים, והצורך להגן על הציבור מפניהם, אין כל מקום להורות שמאסרים אלה ירצו, במלואם או בחלקם, בחופף לעונשי המאסר שיוטלו על הנאשמים. בנסיבות העניין יש להפעיל את המאסרים המותנים לפי הוראות סעיף 58 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, ולהורות כי ירצו באופן **מצטבר**.

16. סוף דבר:

(א) ביחס לנאשם מס' 1 - אחמד בן אברהם וני ת"ז 036473650:

(1) הנני דן את הנאשם מס' 1 ל- 52 (חמישים ושניים) חודשי מאסר, מתוכם 40 (ארבעים) חודשים לריצוי בפועל, והיתר (12 חודשים) לריצוי על תנאי, והתנאי הוא, שבמשך 3 (שלוש) שנים לא יעבור הנאשם עבירה מהעבירות הבאות:

(א) עבירת גניבה מכל מין וסוג או עבירת שוד.

(ב) עבירת אלימות מסוג פשע.

(ג) עבירת הונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986.

(2) הנני מפעיל את המאסר המותנה בן 12 החודשים, שהוטל על הנאשם בגזר הדין, שניתן בתיק פ' (עכו) 20748-01-13 בתאריך 1.5.2013. תקופה זו ירצה הנאשם באופן **מצטבר** לעונש המאסר בפועל שהוטל עליו בסעיף קטן (1) שלעיל.

(3) **למען הסר ספק, תקופת המאסר הכוללת, שעל הנאשם מס' 1 לרצות בפועל, לפי האמור בסעיפים קטנים (1) ו- (2) שלעיל, היא 52 (חמישים ושניים) חודשים.**

(4) מתקופת המאסר הכוללת שעל הנאשם מס' 1 לרצות, תנוכה התקופה בה היה הנאשם מס' 1 נתון במעצר, מתאריך 29.4.2015 ועד לתאריך מתן גזר דין זה.

(ב) ביחס לנאשם מס' 2 - מוחמד בן עבד תפאל ת"ז 203327903:

(1) הנני דן את הנאשם מס' 2 ל- 52 (חמישים ושניים) חודשי מאסר, מתוכם 40 (ארבעים) חודשים לריצוי בפועל, והיתר (12 חודשים) לריצוי על תנאי, והתנאי הוא, שבמשך 3 (שלוש) שנים לא יעבור הנאשם עבירה מהעבירות הבאות:

(א) עבירת גניבה מכל מין וסוג או עבירת שוד.

(ב) עבירת אלימות מסוג פשע.

(ג) עבירת הונאה בכרטיס חיוב, לפי סעיף 17 לחוק כרטיסי חיוב, תשמ"ו - 1986.

(2) הנני מפעיל את המאסר המותנה בן 12 החודשים, שהוטל על הנאשם בגזר הדין, שניתן בתיק פ' (עכו) 1566-02-14 בתאריך 2.3.2014. תקופה זו ירצה הנאשם באופן **מצטבר** לעונש המאסר בפועל שהוטל עליו בסעיף קטן (1) שלעיל.

(3) **למען הסר ספק, תקופת המאסר הכוללת, שעל הנאשם מס' 2 לרצות בפועל, לפי האמור בסעיפים קטנים (1) ו- (2) שלעיל, היא 52 (חמישים ושניים) חודשים.**

(4) עונש המאסר שעל הנאשם לרצות לפי גזר דין זה, ירצה על ידו **באופן מצטבר לעונש המאסר שהנאשם מרצה ערב מתן גזר דין זה**, לפי גזר הדין שניתן בתאריך 15.11.2015 בתיק פ' (עכו) 35629-03-14.

(5) מתקופת המאסר הכוללת שעל הנאשם מס' 2 לרצות לפי גזר דין זה, תנוכה התקופה בה היה נתון במעצר, מתאריך 7.5.2015 ועד לתאריך 15.11.2015 (המועד בו נדון לעונש מאסר בתיק פ' עכו 35629-03-14).

ניתן היום, י"א ניסן תשע"ו, 19 אפריל 2016, והודע בפומבי.

והודע לנאשמים, כי הם זכאים לערער על פסק הדין בתוך 45 ימים מהיום, לפני בית המשפט העליון.

י' כהן, שופט
סגן נשיא